SODBA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 16. junija 2011 *

V zadevi C-10/10,

zaradi tožbe zaradi neizpolnitve obveznosti na podlagi člena 258 PDEU, vložene 8. januarja 2010,

Evropska komisija, ki jo zastopata R. Lyal in W. Mölls, zastopnika, z naslovom za vročanje v Luxembourgu,

tožeča stranka,

proti

Republiki Avstriji, ki jo zastopa C. Pesendorfer, zastopnica, z naslovom za vročanje v Luxembourgu,

tožena stranka,

* Jezik postopka: nemščina.

SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi J.-C. Bonichot, predsednik senata, K. Schiemann, sodnik, C. Toader, sodnica, A. Prechal (poročevalka), sodnica, in E. Jaraši\u016bnas, sodnik,

generalna pravobranilka: V. Trstenjak,
sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 8. marca 2011

izreka naslednjo

Sodbo

1 Evropska komisija s tožbo predlaga Sodišču, naj ugotovi, da je Republika Avstrija s tem, da je dovolila davčni odbitek za donacije, namenjene raziskovalnim in izobraževalnim institucijam, samo če imajo navedene institucije sedež v Avstriji, kršila obveznosti iz člena 56 ES in člena 40 Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru z dne 2. maja 1992 (UL 1994 L, str. 3, v nadaljevanju: Sporazum o EGP).

Pravni okvir

Sporazum o EGP

2 Člen 40 Sporazuma o EGP določa:

„V okviru tega sporazuma med pogodbenicami ni omejitev pretoka kapitala, ki pripada osebam s stalnim prebivališčem v državah članicah ES ali državah [Evropskega združenja za prosto trgovino (EFTA)], in nikakršne diskriminacije na podlagi državljanstva ali kraja stalnega prebivališča teh strank ali kraja naložbe tega kapitala. Priloga XII vsebuje potrebne določbe za izvajanje tega člena."

3 Priloga XII k Sporazumu o EGP z naslovom „Prosti pretok kapitala" se sklicuje na Direktivo Sveta 88/361/EGS z dne 24. junija 1988 o izvajanju člena 67 Pogodbe (člen razveljavljen z Amsterdamsko pogodbo). V skladu s členom 1(1) te direktive se pretoki kapitala razvrstijo v skladu z nomenklaturo v Prilogi I k tej direktivi.

Nacionalno pravo

4 Člen 4 zakona o dohodnini (Einkommensteuergesetz) z dne 7. julija 1988 (BGBl. 400/1988, v nadaljevanju: EStG) kot osnovo za izračun dohodnine določa dobiček. Ta člen določa, da se dobiček zmanjša za poslovne odhodke. Odstavek 4

navedenega člena posebej določa, da so nekatere izrecno navedene odhodkovne postavke „v vsakem primeru“ poslovni odhodki.

5 Člen 4a, točka 1, navedenega zakona, kakor je bil spremenjen z zakonom o davčni reformi iz leta 2009 (BGBl. I, 26/2009, v nadaljevanju: spremenjeni EStG), ki se nanaša na donacije iz poslovnih sredstev, določa vrsto donacij, ki se prav tako štejejo za poslovne odhodke. V tem okviru člen 4a spremenjenega EStG povzema seznam poslovnih odhodkov, kakor je bil do 31. marca 2009 določen v členu 4(4), točka 5, EStG.

6 Člen 4a spremenjenega EStG določa:

„Poslovni odhodki so tudi:

1. donacije iz poslovnih sredstev za omogočanje

– raziskovalne dejavnosti ali

– učnih dejavnosti, namenjenih izobraževanju odraslih, če se nanašajo na znanstveno ali umetniško izobraževanje in so v skladu z zakonom o univerzah iz leta 2002,

ter s tem povezanih znanstvenih publikacij in dokumentacije, namenjene tem institucijam:

a) univerzam, visokim šolam za umetnost in akademiji upodabljajočih umetnosti, njihovim fakultetam, inštitutom in posebnim institucijam;

b) skladom, ustanovljenim z zveznim ali deželnim zakonom, ki so jim poverjene naloge pospeševanja raziskovalne dejavnosti;

c) avstrijski akademiji znanosti;

d) pravno nesamostojnim institucijam javnopravnih teritorialnih skupnosti, ki se pretežno ukvarjajo s tovrstnimi raziskovalnimi ali učnimi dejavnostmi za namen avstrijske znanosti ali gospodarstva in s pripravo s tem povezanih znanstvenih publikacij ali dokumentacije;

e) pravnim osebam, ki se pretežno ukvarjajo s tovrstnimi raziskovalnimi ali učnimi dejavnostmi za namen avstrijske znanosti ali gospodarstva in s pripravo s tem povezanih znanstvenih publikacij ali dokumentacije. Dodatni pogoj je, da je pri teh pravnih osebah vsaj večinsko udeležena javnopravna teritorialna skupnost ali da pravna oseba kot organizacija v smislu člena 34 in naslednjih zveznega davčnega zakonika sledi izključno znanstvenim ciljem.

Izpolnjevanje pogojev iz točk (d) in (e) morajo zadevne institucije dokazati s potrdilom finančnega urada Dunaj 1/23, ki ga je mogoče kadar koli preklicati. Seznam vseh institucij, za katere je bilo izdano takšno potrdilo, mora biti vsaj enkrat na leto v elektronsko primerni obliki objavljen na domači spletni strani zveznega ministrstva za finance. Skupno vrednost donacij je mogoče odbiti, če skupaj s skupno vrednostjo donacij v smislu točke 2 ne presega 10 % dobička prejšnjega poslovnega leta.

[…]“

Dejansko stanje in predhodni postopek

7 Komisija je z dopisom z dne 12. maja 2005 pri zveznem ministrstvu za finance Republike Avstrije zaprosila za pojasnilo o tem, ali so lahko prejemniki donacij v skladu s členom 4(4), točka 5, EStG (postal člen 4a, točka 1, spremenjenega EStG) samo institucije s sedežem v Avstriji ali pa gre lahko tudi za primerljive institucije s sedežem v drugih državah članicah Unije ali Evropskega gospodarskega prostora (EGP).

8 Zvezno ministrstvo za finance je na ta dopis odgovorilo z dopisom z dne 5. septembra 2005, v katerem je potrdilo, da so lahko prejemniki donacij iz člena 4(4), točka 5, od (a) do (d), EStG samo avstrijske institucije. Uporaba člena 4(4), točka 5(e), EStG pa naj glede na njegovo besedilo ne bi bila omejena na nacionalne institucije.

9 Komisija je 4. aprila 2007 Republiki Avstriji poslala prvi uradni opomin, v katerem je navedla, da se s členom 4(4), točka 5, od (a) do (e), EStG krši člen 49 ES in člen 36 Sporazuma o EGP, in to državo članico pozvala, naj v roku dveh mesecev po vročitvi opomina predloži svoja stališča o tej zadevi.

10 Republika Avstrija je v odgovoru z dne 5. junija 2007 ugovarjala uporabi določb o svobodi opravljanja storitev in trdila, da donacije, ki so urejene s sporno določbo, niso protidajatve za storitev. Zanikala je tudi vsakršno kršitev v zvezi s prostim pretokom kapitala.

11 Komisija je v dodatnem uradnem opominu z dne 6. maja 2008, ki je bil Republiki Avstriji vročen 8. maja 2008, dopolnila pravno presojo iz prvega uradnega opomina in navedla, da presojo opira – poleg svobode opravljanja storitev – tudi na določbe o prostem pretoku kapitala, namreč na člen 56 ES in člen 40 Sporazuma o EGP, ker naj bi zadevni davčni sistem donacije, namenjene institucijam s sedežem v drugih državah članicah Unije ali EGP, naredil manj privlačne.

12 Republika Avstrija se je v dopisu z dne 9. julija 2008 v bistvenem sklicevala na svoj odgovor z dne 5. junija 2007, v skladu s katerim naj ne bi bila kršena ne svoboda opravljanja storitev ne prosti pretok kapitala.

13 Komisija s tem odgovorom ni bila zadovoljna in je 19. marca 2009 izdala obrazloženo mnenje, v katerem je navedla, da Republika Avstrija s tem, da dovoljuje davčni odbitek za donacije, namenjene raziskovalnim in izobraževalnim institucijam, samo če imajo navedene institucije sedež v Avstriji, krši svoje obveznosti iz člena 56 ES in člena 40 Sporazuma o EGP. Komisija je v svoji pravni analizi člena 4(4), točka 5, EStG razlikovala med določbami podtočk od (a) do (d) in določbo podtočke (e) te točke 5. Po mnenju Komisije prve ustvarjajo razliko glede na sedež zadevne institucije. Kot poslovne odhodke, ki jih je mogoče odbiti od dohodnine, naj bi bilo mogoče priznati samo donacije v korist institucij, ki so navedene v teh določbah in imajo sedež v Avstriji. Čeprav naj člen 4(4), točka 5(e), EStG ne bi ustvarjal razlike glede na sedež prejemnika donacije, naj bi se donacije priznale kot poslovni odhodki le, če zadevna pravna oseba opravlja dejavnosti pretežno za namen avstrijske znanosti ali gospodarstva.

14 Republika Avstrija je v dopisu z dne 25. maja 2009 ponovila in dopolnila trditve, ki jih je navedla že v odgovorih na uradni opomin in dodatni uradni opomin. V teh okoliščinah je Komisija vložila to tožbo.

Tožba

Trditve strank

15 Po mnenju Komisije je člen 4a, točka 1, od (a) do (d), spremenjenega EStG s tem, da dovoljuje davčni odbitek samo za donacije, namenjene raziskovalnim in izobraževalnim institucijam s sedežem v Avstriji, izključuje pa donacije primerljivim institucijam s sedežem v drugih državah članicah Evropske unije ali EGP, v nasprotju s prostim pretokom kapitala, kot je zagotovljen s členom 56 ES in členom 40 Sporazuma o EGP.

16 Taka določba avstrijske zakonodaje naj bi bila načeloma prepovedana s členom 56 ES in naj je ne bi bilo mogoče upravičiti. Iz besedila te določbe in iz navedb Republike Avstrije v predhodnem postopku naj bi bilo razvidno, da navedena določba ustvarja razlikovanje na podlagi popolnoma zemljepisnih meril, in sicer na podlagi tega, ali ima prejemnik donacije sedež v Avstriji. Vse te ugotovitve, ki se nanašajo na člen 56 ES, naj bi smiselno veljale tudi za člen 40 Sporazuma o EGP.

17 Republika Avstrija priznava, da člen 4a, točka 1, od (a) do (d), spremenjenega EStG deloma razlikuje med institucijami s sedežem v Avstriji in tistimi s sedežem v drugih državah članicah, vendar meni, da ta določba ne omejuje prostega pretoka kapitala. Prvič, meni, da raziskovalne in izobraževalne institucije iz člena 4a, točka 1, od (a) do (d), spremenjenega EStG niso objektivno primerljive s podobnimi institucijami s sedežem v drugih državah članicah, ker samo glede prvih Republika Avstrija izvršuje svoj oblastveni vpliv.

18 Drugič, če se ugotovi omejitev prostega pretoka kapitala, Republika Avstrija meni, da jo je mogoče upravičiti z nujnimi razlogi v splošnem interesu. Natančneje, omejitev ugodnosti davčnega odbitja donacij, namenjenih institucijam iz člena 4a, točka 1, od (a) do (d), spremenjenega EStG, naj bi v splošnem interesu nacionalne skupnosti ustrezala cilju, da se vzdržuje in podpira položaj Avstrije kot kulturnega in znanstvenega središča. Institucije, ki niso naštete v členu 4a, točka 1, od (a) do (d), spremenjenega EStG, naj bi lahko tako kot primerljive institucije s sedežem v državah članicah, ki niso Republika Avstrija, imele korist od davčnega odbitja donacij na podlagi člena 4a, točka 1(e), spremenjenega EStG, če sledijo ciljem v splošnem interesu na področju znanosti in gospodarstva.

19 Odpoved davčnim prihodkom zaradi možnosti davčnega odbitja donacij, namenjenih raziskovalnim in izobraževalnim institucijam iz člena 4a, točka 1, od (a) do (d), spremenjenega EstG, naj bi bila upravičena s tem, da te institucije prispevajo k splošnemu interesu z materialnimi storitvami in da naj bi te donacije nadomestile plačilo davkov. Možnost davčnega odbitja donacij na podlagi te določbe naj bi torej omogočala, da so dana na razpolago dodatna finančna sredstva za uresničevanje javnih nalog.

20 Omejitev možnosti davčnega odbitja donacij, namenjenih raziskovalnim in izobraževalnim institucijam iz člena 4a, točka 1, od (a) do (d), spremenjenega EStG, naj bi bila primerna in nujna za dosego želenega cilja. Razširitev te možnosti odbitja na institucije s sedežem v državah članicah, ki niso Republika Avstrija, naj ne bi mogla zagotavljati uresničitve istih ciljev, saj bi zaradi nje del zadevnih donacij, ki jih je mogoče odbiti do višine 10 % dobička donatorske institucije, koristil institucijam, ki sledijo ciljem, ki niso v splošnem interesu Republike Avstrije, kar bi za toliko zmanjšalo sredstva institucij s sedežem v tej državi članici.

Presoja Sodišča

21 V tem postopku je najprej treba ugotoviti, da Komisija – kot je razvidno iz njene tožbe – obravnava samo člen 4a, točka 1, od (a) do (d), spremenjenega EStG, in ne navedene podtočke (e).

22 Komisija v bistvu zatrjuje, da člen 4a, točka 1, od (a) do (d), spremenjenega EStG s tem, da dovoljuje davčni odbitek za donacije, namenjene institucijam iz te določbe, ustvarja razlikovanje na podlagi sedeža prejemnika donacije kot edinega merila, kar naj bi bilo neskladno z zahtevami iz člena 56 ES in člena 40 Sporazuma o EGP.

23 Spomniti je treba, da čeprav sodijo neposredni davki v pristojnost držav članic, jo morajo te v skladu z ustaljeno sodno prakso izvrševati ob spoštovanju prava Unije (glej zlasti sodbo z dne 28. oktobra 2010 v zadevi Établissements Rimbaud, C-72/09, ZOdl., str. I-10659, točka 23 in navedena sodna praksa).

24 Člen 56(1) ES prepoveduje vse omejitve pretoka kapitala med državami članicami ter med državami članicami in tretjimi državami. Čeprav Pogodba ES ne opredeljuje pojma pretoka kapitala, ni sporno, da Direktiva 88/361 skupaj z nomenklaturo, ki ji je priložena, nakazuje opredelitev tega pojma (glej sodbo z dne 28. septembra 2006 v združenih zadevah Komisija proti Nizozemski, C-282/04 in C-283/04, ZOdl., str. I-9141, točka 19). Tako so darila (tj. donacije) in dotacije vsebovane v rubriki XI z naslovom „Osebni pretoki kapitala" Priloge I k Direktivi 88/361.

25 V obravnavanem primeru spremenjeni EStG določa davčni odbitek za donacije iz poslovnih sredstev v korist raziskovalnih in izobraževalnih institucij, naštetih v njegovem členu 4a, točka 1, od (a) do (e). Kot je Republika Avstrija priznala v predhodnem postopku, so lahko prejemniki donacij iz tega člena 4a, točka 1, od (a) do (d), samo institucije s sedežem v tej državi.

26 Zato je treba poudariti, da sistem zadevnih davčnih odbitkov davčnim zavezancem, ki namenjajo donacije raziskovalnim in izobraževalnim institucijam s sedežem v državi članici, ki ni Republika Avstrija, povzroči večjo davčno obremenitev kot za tiste, ki namenjajo donacije institucijam iz člena 4a, točka 1, od (a) do (d), spremenjenega EStG. Ker lahko možnost pridobitve davčnega odbitka pomembno vpliva na donatorjev odnos, lahko dejstvo, da odbitje donacij, namenjenih raziskovalnim in izobraževalnim institucijam s sedežem v državi članici, ki ni Republika Avstrija, ni mogoče, davčne zavezance odvrne od tega, da jim namenijo donacije (glej v tem smislu sodbo z dne 27. januarja 2009 v zadevi Persche, C-318/07, ZOdl., str. I-359, točka 38).

27 Člen 4a, točka 1, od (a) do (d), spremenjenega EStG torej pomeni prepovedano omejitev pretoka kapitala, ki jo člen 56(1) ES načeloma prepoveduje.

28 Vendar v skladu s členom 58(1)(a) ES člen 56 ES ne posega v pravice držav članic, „da uporabljajo ustrezne predpise svojega davčnega prava, v katerih so različno obravnavani davčni zavezanci, ki niso v enakem položaju glede na […] kraj, v katerem je naložen njihov kapital“. To odstopanje pa je omejeno s členom 58(3) ES, ki določa, da nacionalne določbe iz odstavka 1 tega člena „ne smejo biti sredstvo samovoljne diskriminacije ali prikritega omejevanja prostega pretoka kapitala in plačil iz člena 56“. Razlike pri obravnavanju, ki so dovoljene s členom 58(1)(a) ES, je torej treba razlikovati od diskriminacije, prepovedane z odstavkom 3 tega člena.

29 Iz sodne prakse Sodišča izhaja, da se mora za to, da bi se nacionalna davčna ureditev, kakršna je zadevna, s katero se razlikuje med donacijami nacionalnim institucijam in tistimi, ki so namenjene institucijam s sedežem v drugi državi članici, lahko obravnavala kot združljiva z določbami Pogodbe o prostem pretoku kapitala, različno obravnavanje nanašati na položaje, ki niso objektivno primerljivi, ali pa mora biti upravičeno z nujnim razlogom v splošnem interesu. Poleg tega, da bi bilo različno obravnavanje upravičeno, ne sme preseči tega, kar je nujno za dosego cilja, ki ga želi doseči sporna ureditev (glej v tem smislu sodbo z dne 14. septembra 2006 v zadevi Centro di Musicologia Walter Stauffer, C-386/04, ZOdl., str. I-8203, točka 32, in zgoraj navedeno sodbo Persche, točka 41).

30 Republika Avstrija navaja, prvič, da institucije iz člena 4a, točka 1, od (a) do (d), spremenjenega EStG niso objektivno primerljive z ustreznimi raziskovalnimi in izobraževalnimi institucijami s sedežem v drugih državah članicah. Čeprav namreč davčni sistem v zvezi z zadevnimi donacijami pripelje do različnega obravnavanja davčnih zavezancev glede na kraj, v katerem je naložen njihov kapital, Republika Avstrija meni, da je ob upoštevanju razlik med prejemniki navedenih donacij upravičeno različno obravnavanje na eni strani avstrijskih davčnih zavezancev, ki namenjajo donacije institucijam iz člena 4a, točka 1, od (a) do (d), spremenjenega EStG, in na drugi

strani tistih, ki namenjajo donacije primerljivim institucijam s sedežem v drugih državah članicah.

31 Po mnenju Republike Avstrije je to razlikovanje upravičeno z vplivom, ki ga ima javna oblast v Avstriji na institucije, naštete v členu 4a, točka 1, od (a) do (d), spremenjenega EStG, to je z vplivom, ki ga pri institucijah s sedežem v drugih državah članicah ne bi bilo. Ta vpliv naj bi organom oblasti omogočal, da za institucije, naštete v tej določbi, določijo cilje v splošnem interesu, jih dejavno usmerjajo pri uresničevanju teh ciljev in ukrepajo, če navedeni cilji niso doseženi.

32 V zvezi s tem je treba navesti, da čeprav lahko države članice prosto opredelijo cilje v splošnem interesu, ki jih želijo spodbujati, s tem, da zasebnopravnim ali javnopravnim subjektom, ki nepridobitno sledijo tem ciljem in spoštujejo zahteve glede izpolnitve navedenih ciljev, priznajo davčne ugodnosti, morajo to diskrecijsko pravico izvrševati v skladu s pravom Unije (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbe Persche, točka 48). Čeprav je res, da imajo nacionalni organi na razpolago dodatna sredstva, ki jim omogočajo nadzor nad ravnanjem institucij s sedežem na avstrijskem ozemlju in vpliv nanj – v primerjavi z institucijami s sedežem v drugi državi članici – Republika Avstrija ni dokazala, da je tak poseg v vodenje zadevnih institucij nujen za zagotovitev uresničitve ciljev v splošnem interesu, ki jih želi spodbujati ta država članica.

33 Poleg tega, čeprav je legitimno, da država članica davčne ugodnosti omeji na subjekte, ki sledijo nekaterim ciljem v splošnem interesu, kljub temu ne more omejiti uživanja teh ugodnosti le na subjekte, ki imajo sedež na njenem ozemlju (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Persche, točka 44).

34 V obravnavanem primeru Republika Avstrija navaja, da je želeni cilj v splošnem interesu iz člena 4a, točka 1, spremenjenega EstG utrjevanje položaja Avstrije kot znanstvenega in izobraževalnega središča. Kakor je v točki 56 sklepnih predlogov opozorila generalna pravobranilka, je ta cilj opredeljen tako, da ga izpolnjujejo tako rekoč vse raziskovalne in izobraževalne institucije s sedežem v Avstriji, medtem ko je vsaka primerljiva institucija s sedežem v drugi državi članicami samodejno izključena od uživanja zadevne davčne ugodnosti.

35 Iz tega je razvidno, da je dejansko edino merilo, na podlagi katerega je mogoče razlikovati med davčnimi zavezanci, ki namenjajo donacije institucijam s sedežem v Avstriji, in tistimi, ki namenjajo donacije primerljivim institucijam s sedežem v drugih državah članicah, kraj ustanovitve prejemnika donacije. Tako merilo naj ne bi bilo veljavno za presojo objektivne primerljivosti položajev in zato za ugotovitev objektivne razlike med njimi (glej po analogiji v zvezi s svobodo opravljanja storitev sodbo z dne 11. septembra 2007 v zadevi Schwarz in Gootjes-Schwarz, C-76/05, ZOdl., str. I-6849, točki 72 in 73).

36 Zato je treba zavrniti trditev Republike Avstrije, da institucije, naštete v členu 4a, točka 1, od (a) do (d), spremenjenega EStG, ter primerljive raziskovalne in izobraževalne institucije s sedežem v drugih državah članicah niso v objektivno primerljivem položaju in da je zato različno obravnavanje davčnih zavezancev za dohodnino v Avstriji glede na kraj, v katerem je naložen njihov kapital, upravičeno.

37 Drugič, glede trditve o obstoju nujnega razloga v splošnem interesu je Sodišče v točki 23 sodbe z dne 10. marca 2005 v zadevi Laboratoires Fournier (C-39/04, Recueil, str. I-2057) sicer razsodilo, da je spodbujanje raziskovanja in razvoja lahko tak razlog, vendar je menilo, da nacionalna zakonodaja, ki predvideva davčno ugodnost samo za raziskovalno dejavnost, ki se izvaja v zadevni državi članici, neposredno nasprotuje

cilju politike Unije na področju raziskovanja in tehnološkega razvoja. V skladu s členom 163(2) ES se želijo s to politiko med drugim odpraviti davčne ovire za sodelovanje na področju raziskav in se zato ne sme izvajati s spodbujanjem raziskav in razvoja na državni ravni. Enako velja za davčni sistem v zvezi z donacijami, kakršen je ta v obravnavanem primeru, če se Republika Avstrija sklicuje na isti cilj za omejitev možnosti davčnega odbitja donacij, namenjenih avstrijskim raziskovalnim središčem in univerzam.

38 Čeprav se Republika Avstrija sklicuje na cilj spodbujanja nacionalnega izobraževalnega sistema, bi bilo – tudi če bi šteli, da tak cilj lahko pomeni nujni razlog v splošnem interesu, ki lahko upraviči omejitev prostega pretoka kapitala – za to, da bi bil omejevalni ukrep upravičen, nujno, da je v skladu z načelom sorazmernosti. V tej zvezi je treba ugotoviti, da Republika Avstrija ni navedla nobenega argumenta, s katerim bi dokazala, da cilja, ki mu sledi na tem področju, ni mogoče uresničiti brez obstoja sporne določbe in da ga ni mogoče uresničiti z uporabo sredstev, ki manj omejujejo možnost avstrijskih davčnih zavezancev, da izberejo prejemnike donacij, ki jih želijo nakazati.

39 Republika Avstrija namreč poudarja samo – in poleg tega le na splošno – da bi razširitev možnosti davčnega odbitja donacij, namenjenih institucijam s sedežem v drugih državah članicah, povzročila delno selitev donacij, ki so zdaj namenjene avstrijskim institucijam, in zato zmanjšanje sredstev, ki so jim na voljo zaradi dohodkov iz teh donacij. Po navedbah te države članice sredstva iz zasebnih donacij dopolnjujejo proračun teh institucij, tako da zadevna možnost davčnega odbitja donacij omogoča, da se dodatna finančna sredstva dajo na voljo za te javne naloge, ne da bi se povečali proračunski izdatki.

40 Glede te trditve je iz stalne sodne prakse razvidno, da nujnost preprečiti zmanjšanje davčnih prihodkov ni eden od ciljev, naštetih v členu 58 ES, niti ni eden od nujnih razlogov v splošnem interesu, s katerimi se lahko upraviči omejitev svobode, ki jo določa Pogodba (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Persche, točka 46 in navedena sodna praksa).

41 Torej omejitve prostega pretoka kapitala iz spornega sistema ni mogoče upravičiti z razlogi, ki jih je navedla Republika Avstrija.

42 Ker imajo določbe člena 40 Sporazuma o EGP enak pravni pomen kot po vsebini enake določbe člena 56 ES (glej sodbo z dne 11. junija 2009 v zadevi Komisija proti Nizozemski, C-521/07, ZOdl., str. I-4873, točka 33, in zgoraj navedeno sodbo Établissements Rimbaud, točka 22), je mogoče vse gornje ugotovitve v okoliščinah, kot so te iz obravnavane tožbe, smiselno uporabiti za navedeni člen 40.

43 Iz vsega navedenega izhaja, da člen 4a, točka 1, od (a) do (d), spremenjenega EStG, ki omejuje možnost odbitja donacij iz naslova dohodnine na donacije, namenjene institucijam s sedežem v Avstriji, pomeni omejitev prostega pretoka kapitala iz člena 56 ES in člena 40 Sporazuma o EGP.

44 Zato je treba ugotoviti, da je Republika Avstrija s tem, da dovoljuje davčni odbitek za donacije, namenjene raziskovalnim in izobraževalnim institucijam, samo če imajo navedene institucije sedež v Avstriji, ni izpolnila svojih obveznosti iz člena 56 ES in člena 40 Sporazuma o EGP.

Stroški

45 V skladu s členom 69(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Komisija je predlagala, naj se Republiki Avstriji naloži plačilo stroškov, in ker ta s svojimi predlogi ni uspela, se ji naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je Sodišče (četrti senat) razsodilo:

1. **Republika Avstrija s tem, da dovoljuje davčni odbitek za donacije, namenjene raziskovalnim in izobraževalnim institucijam, samo če imajo navedene institucije sedež v Avstriji, ni izpolnila svojih obveznosti iz člena 56 ES in člena 40 Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru z dne 2. maja 1992.**

2. **Republiki Avstriji se naloži plačilo stroškov.**

Podpisi